

א"א מ"ו פ"ו מכלות נוחת כלתם ופ"ה ט"ו כ"י ופ"ה כ"ב י"ב מ"ו פ"ז ט"ו פ"ה ט"ו

א"א כגון שנתכם בשידה חיבה ומגדל. מחילת כניסתו במקום קמח בדיקה ולא לקי אכניסה א"א אלא לז"י מתרין ביה שילא בשידה וכו' פרט לו עליו המעשיה, מספקא ליה דלמא [לא] צבי שקייה או דלמא ל"ס דכל הכא דלירעה טומאה החס צבי שקייה: **וכא** חזירו ופרט מעליו המעשיה.

א"א כגון *שנתכם בשידה חיבה ומגדל ובא חזירו ופרט מעליו מעשיה: **וכא** חזירו ופרט מעליו מעשיה: **אבל** אכרא לא א"א דלמא **א"א** שניא חיקוי **וכא** רב אשי גור והוא בבית הקברות **מעון** גילוח **א"א** לא **כ"י** בעי תגלחת טהור שנמטא דקא ממטא לניזירותיה אבל טמא שנזר לא א"א דלמא **א"א** לא שניא **א"א** **מ"ו** שנזר והוא בבית הקברות אפילו היה שם שלשים יום אינו עולה לו מן המנין ואינו מביא קרבן טומאה קרבן טומאה הוא דלא מייתי אבל גלוחו בעי, מה טעם קאמר: מה טעם אינו מביא קרבן טומאה משום דלא בעי גלוחו **א"א** **א"א** בין טמא שנזר לניזור טהור שנמטא א"א טמא שנזר עולה לו מן המנין שנמטא אין שביעי שלו עולה לו מן המנין מאי לאו הא לחגרות זה זה שוין לא, הא למלקות זה זה שוין, אבל תגלחת מאי זה מגלה וזה אינו מגלה, ליתנייה? תנא שביעי שלו וכל כילוי **א"א** **א"א** ימי טומאתו שאין עולין לו מן המנין, ימי חלופו מנין? ודין הוא: מה ימי טומאתו מגלה ומביא קרבן, ומה ימי טומאתו אין עולין לו מן המנין, א"א ימי חלופו בימי טומאתו שכן מבטל בהן את הקודמין לפיכך אין עולין לו מן המנין תאמר בימי חלופו שאינו מבטל את הקודמין לפיכך עולין לו מן המנין, אמרת ומה נזיר בקבר ששערו ראוי לתגלחת אין עולין לו מן המנין, ימי חלופו שאין ראוי לתגלחת לא ב"ש שאין עולין לו מן המנין מאי לאו תגלחת טומאה, לא, לתגלחת טהרה הכי נמי מסתברא דאי

דווקא בלוגם דאי מרגטו אי נמי אם הוא עלמו פרט כי האי גוונא לא חיבטיא לן או צבי שקייה דכפ"כ דשבוטות (דף י"ז) קאמר אהך צביא דנזיר קמא או דילמא בלוגם גמירי לה שקייה ל"ס בחוק ול"ס בפנים: הגה"ה טעון גילוח או אין טעון גילוח. פי' תגלחת דטומאה ביום שיואל ויטבר מטומאה דקרבן ודאי לא צבי כדתנן במתני' דמעטיה קרא לקמן אבל בתגלחת מספקא ליה אי צבי לגלח בלא קרבן טומאה או לא ללא צבי גילוח בלא קרבן: הגה"ה אבל תגלחת של טהרה ודאי צבי כשימה נזירות של טהרה יגלה ויבוא קרבנות טהרה כדין מיר טהור:

קרבן טומאה הוא דלא מייתי. דמעטיה קרא לקמן (דף י"ה). הא גלויה צבי מדלח קאמר וליטו מנלח בשביעי שלו: **וכא** טעם קאמר. כלומר כיון דתנן אינו מביא ממילא ידעין דליטו מנלח דהא ביה תליא דהפסוקים קרובים זה לזה הע"כ שמיני משמע ליה דקרבן דליטו מביא קרבן טומאה דליטו מנלח:

הא לתגלחת זה זה שוין. פירוש תגלחת דטומאה מדלח תנא זה מגלה וזה אינו מגלה: **וכא** שביעי שלו וכל מילי. וכיון דתנא שביעי שלו עולה לו מן המנין היינו שביעי שלו מביא קרבן וממילא ידעין דליטו מנלח: **וכא** טומאה שאין עולין לו מן המנין. פירוש כשנמטא במת שהרי אם מנה בטרה כמה ימים ונטמא סותר אפילו מנין הראשון כדכתיב והימים הראשונים יפלו וכו"ס [שאלות] ימים אין עולין לו כדכתיב וכפר עליו וגו' והיינו כשיטת וקדש ראשו ביום ההוא שיתחיל מנין נזירות טהרה: ימי חלופו שיושב מתוך לחתנה והחליטו ומנה מקלס נזירות שקבל עליו קודם שנלמטע ושוב נכרא וגילח לזרעו מנין שיחזור למנות להשלים נזירות למנין שמנה קודם לזרעת וימים שבימי חלופו לא יעלו לו מן המנין נזירות אבל ימי הסגור דודאי עולין לו לפי שאין זקוק לגלח כמו מוחלט ואין [בשבת] לימי טומאה כמו מוחלט: הגה"ה א"א ימי חלופו. שוין לימי טומאתו ד' דלין עולין לנזירות ה"ג ימי חלופו לא תגלחת. כדכתיב והימים הראשונים יפלו וכו"ס והיא גופא כולל בהאי דינא דימי חלופו ויבטלו הקודמים וי"ל דליכא מיטוטא לקמן בפ' שלשה מינין (דף מ"ד) על טומאתו סותר דליטו סותר על תגלחת הכי נמי נמשעו וימא דליטו סותר על החלפו: **נזיר** בקבר ששערו ראוי לתגלחת. ודמי לנזיר אין עולין לו מן המנין ימי חלופו עולין לו מן המנין: **וכא** לאו תגלחת דטומאה, [לא] תגלחת דטהרה.

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי

הכי נמי מסתברא דאי